

Кравця Олександра Олександровича,
Кандидата на посаду судді Верховного
Суду ,

Службова адреса: м.Одеса,
вул.Софіївська ,19.

ПОЯСНЕННЯ

Щодо питань заповнення графи 17 декларації доброчесності судді за 2015 рік:

Визнаючи помилковість заповнення графи 17 декларації доброчесності судді за 2015 рік «Мною не приймалися одноособово або у складі колегії рішення передбачені ст.3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» (далі – Закон), хочу зазначити ,що вказана помилка виникла внаслідок неоднозначно викладених вимог Закону, а саме :

1)Згідно преамбули Закону цей Закон визначає правові та організаційні засади проведення спеціальної перевірки суддів судів загальної юрисдикції (далі - перевірка суддів) як тимчасового посиленого заходу з використанням існуючих процедур розгляду питань про притягнення суддів судів загальної юрисдикції до дисциплінарної відповідальності і звільнення з посади у зв'язку з порушенням присяги з метою підвищення авторитету судової влади України та довіри громадян до судової гілки влади, відновлення законності і справедливості.

Отже, для того, щоб обґрунтовано міг визначити у графі 17 декларації доброчесності судді «Мною не приймалися одноособово або у складі колегії рішення передбачені ст.3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» позитивну відповідь мала б бути сукупність наступних обставин:

- ним були прийняті судові рішення, які були предметом проведення спеціальної перевірки (або було ініційовано її проведення) відповідно до вимог Закону. Даний висновок вбачається як із змісту ст.3 Закону, так і з преамбули даного законодавчого акту, з яких випливає обумовленість визначення переліку відповідних судових рішень із проведенням спеціальної перевірки Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів та Вищою радою юстиції.

Натомість,

по-перше, щодо мене не було ініційовано проведення спеціальної перевірки відповідно до вимог Закону щодо прийняття ним одноособово або у колегії суддів рішень про обмеження прав громадян на проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій в Україні у період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом;

по-друге, ані Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів, ані Вищою радою юстиції спеціальна перевірка щодо мене з приводу постановлення ухвали Одеського апеляційного адміністративного суду від 23 грудня 2013 року у справі № 815/8050/13-а у порядку та на виконання вимог Закону не проводилась.

2) апеляційна скарга Одеської обласної організації Політичної партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка» на постанову Одеського окружного адміністративного суду від 25 листопада 2013 року (вх.№34178/13 від 04.12.2013), яка вже була залишена без змін ухвалою Одеського апеляційного адміністративного суду(у складі колегії суддів: головуючого судді Ступакової І.Г., суддів Мілосердного М.М.,Алексєєва В.О.) від 12 грудня 2013 року по справі № 815/8050/13-а та була розглянута у складі колегії суддів: головуючого судді Домусчі С.Д., суддів Кравця О.О., Шеметенко Л.П., містила тільки вимоги щодо визнання нечинною постанови Одеського окружного адміністративного суду від 25 листопада 2013 року та закриття провадження у справі, що обумовило ставлення до її розгляду , як до вирішення процесуального питання , а ні питання щодо заборони мирного зібрання , та виключало намагання щось приховати .

3)Декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді за 2015 рік було відсутнє, а мала місце лише помилка, у заповненні декларації доброчесності , так як мною особисто до суддівського досьє були надані особисті пояснення, рішення ВРП від 22.02.2017 року щодо відмови у відкритті дисциплінарного провадження , а інформація щодо моєї участі у справі не приховувалась та була наявна у ЄДРСР (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/36257592>).

4)Виправляючи вказану помилку ,мною була подана до ВККСУ виправлена декларація доброчесності за 2015 рік , а у Декларації доброчесності за 2017 рік в особливих відмітках була повністю викладена вказана ситуація,вказані декларації містяться у матеріалах суддівського досьє.

5)Практика розгляду аналогічних помилок колегіями ВККСУ свідчить про те, що вказана обставина не заважає успішному проходженню кваліфікаційного оцінювання, а Комісія уникає дискримінаційного підходу щодо суддів , які не скоювали дисциплінарних правопорушень при розгляді справ про заборону мирних зібрань (наприклад, щодо судді Шеметенко Л.П. , що була у складі колегії по справі № 815/8050/13-а) .

6)Високий рівень доброчесності був та дуже високий рівень професійної етики були підтверджені Висновком психолога за підсумком тестувань морально-психологічних якостей та загальних здібностей при проведенні Кваліфікаційного оцінювання суддів апеляційних судів на відповідність займаній посаді у 2018 році, який міститься у матеріалах суддівського досьє.

7) Рішенням Окружного адміністративного суду м. Києва від 27.12.2017 року по справі № 826/13278/17 , яке набуло законної сили та міститься у матеріалах суддівського досьє, був визнаний неправомірним та скасований Висновок Громадської ради доброчесності від 18.04.2017 про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Кравця Олександра Олександровича критеріям доброчесності та професійної етики.

Щодо відповідності статків близьких осіб,отриманим доходам:

Моя мати - Волянська Лариса Володимирівна, є суб'єктом підприємницької діяльності ФО, ідентифікаційний номер _____ є приватним підприємцем ще з 1988 року. Тільки з 2002 по 2016 рік її дохід від підприємницької діяльності, пов'язаної з наданням в оренду нерухомості, склав суму еквівалентну 576 587 доларів США, окрім цього вона отримувала прибутки від інвестування та продажу нерухомості та прав на неї.

Данні за період з 1988 по 2001 рік не зберігались у податковому органі.

До 2012 року була платником єдиного податку із доходом на рік до 500 000 гривень, а також додатково, не як підприємець, а як фізична особа від інвестування та продажу нерухомості та прав на неї. Доходи від підприємницької діяльності декларувались шляхом подачі - ФОП Волянською Л.В. відповідних декларацій до податкового органу. Уся нерухомість, якою володіє на праві власності моя мати - Волянська Лариса Володимирівна була придбана та/або побудована на власні кошти від підприємницької діяльності, та в більшості своїй ще до призначення мене на посаду судді у листопаді 2003 року.

На цей час, ще моя мати має у власності автомобілі:

- Хюндай ІХ 35, 2011 р. випуску.
- Фольксваген Таурег державний номер, 2012 р. випуску, яким іноді надає можливість мені користуватися, що зазначається у деклараціях за відповідні періоди.
- з 04.11.1997 року за нею рахується зареєстрованим а/м Мерседес, 230, 1992 р. випуску, державний номер _____ яким вона володіла не більше тижня, доки не дізналась, що є проблеми із документами, та повернула його продавцю (зняти його з реєстрації не є можливим).

Крім того, варто зазначити, що з березня 2015 року ми з матір'ю мешкаємо окремо, та не ведемо спільного господарства, та відповідно до вимог Закону України від 14.10.2014, № 1700-VII «Про запобігання корупції» вона не є «членом сім'ї» у розумінні ст.1 вказаного Закону (члени сім'ї - особи, які перебувають у шлюбі, а також їхні діти, у тому числі повнолітні, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі), доходи та майно якої підлягають зазначенню у щорічній декларації, в порядку ст.46 Закону № 1700-VII, але незважаючи на вказану обставину, мною, щоб продемонструвати суспільству назвищу ступінь відкритості та правомірність статків членів моєї родини були вказані майно та доходи Волянської Л.В у декларації за 2016 рік.

Крім того, моя дружина Кравець Г.В є приватним підприємцем, із основним видом діяльності – здача нерухомості в оренда/суборенду, платником єдиного податку. Наші спільні доходи щорічно декларуються відповідно до вимог антикорупційного та податкового законодавства та відповідають рівню нашого життя.

У середині 2012 року дружиною за її доходи, отримані ще до вступу у шлюб та наші спільні заощадження був придбаний бувший у користуванні автомобіль Хюндай Соната, 2011 р. випуску, яким на цей час продовжує користуватись наша родина.

Щодо нерухомого майна

Дійсно, моя мати подарувала мені 1/6 частину у квартир.

(договір дарування від 24.12.2007 року), інша частина якої подарована нею
моєму синові Аркадію

17.04.2008 року мною була продана квартира у м. Одесі

— , житловою площею 40,95 кв.м., за суму еквівалентну 94 118 доларів США, яка
була покладена на депозитний рахунок у ПАТ «Приватбанк» та тривалий час надавала
доданкові кошти, про які зазначалося у деклараціях за відповідні періоди.

07.12.2010 року моя мати подарувала мені 1/2 частину домоволодіння

— у місті Одесі, житловою площею житлового будинку 32,0 кв.м.

У 2014 році мати запропонувала мені інвестувати наявні від продажу квартири кошти у
реконструкцію цього будинку та 12.05.2014 року ми уклали договір, згідно з яким я
передав 90 000 доларів США та отримав 192/1000 частини реконструйованого
житлового будинку, загальною площею 249,3 кв.м., право власності на які
зареєстрував 03.03.2016 року.

На цей час, частина вказаної за договором нерухомості передана у користування моєї
матері- Волянської Л.В., яка використовує її у підприємницької діяльності та замість
неї надала моєй родині для проживання котедж за адресою: м.Одеса,

, а інша частина здається дружиною – Кравець Г.В. в оренду для
отримання додаткового доходу.

Таким чином, усі твердження щодо порушення мною вимог доброчесності та професійної етики судді спростовується вище наданими поясненнями ,та документально підтверджуються матеріалами,що містяться у суддівському досьє .

Враховуючи надані пояснення та вимоги ст.32 Конституції України ,прошу Вас не допускати розповсюдження недостовірної інформації щодо мене , членів моєї родини та близьких родичів та не порушувати моє право на повагу до особистого та сімейного життя, гарантованого ,як Конституцією України та й ст.8 Європейської Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод від 04.11.1950 року, ратифікованої Законом України N 475/97-ВР від 17.07.97, та що ,відповідно до ст.9 Конституції України є частиною національного законодавства.

НЕ НАДАЮ ЗГОДИ НА ВИКОРИСТАННЯ ТА РОЗПОВЗЮДЖЕННЯ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Із повагою ,
Кравець О.О.

12.12.2018 року